

Publicerad 2019-03-07 06:33 av Cikoria Blå

Det här är många år sedan.

Jag har aldrig glömt honom.

Lika värde

Han ingav respekt.

Han hade ett lugn hos sig.

Han var en sådan människa

som man gärna velat sitta ner

och prata med.

Han var gift med en kvinna

som utstrålade trygghet och mognad.

Det var ett vanligt par,

jag tror de var i 40-årsåldern.

Mannen var kortväxt, rullstolsburen

och han var i behov av assistans för

att kunna leva.

Mannen hade inte den minsta

antydning i sin utstrålning som

visade att han var handikappad.

Var han ens handikappad?

Jag borde ha frågat honom

var han fått den där tryggheten ifrån.

Hans fru var en vanlig tjej

som blivit förälskad i en ovanligt

mogen man.

Den här texten borde aldrig behöva

skrivas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cikoria Blå med Poeter.se id #96002 innehar upphovsrätten